

SMÍCHOVSKÝ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

6. ZÁŘÍ 2025

Číslo 1278 / Ročník 25

10 EXODUS

SMLOUVA A PLÁN

268 EPIŠTOLA

S VDĚČNOSTÍ ZA

UNITED...

ZBYŠEK JONCZY

SAUL A DAVID V JESKYNI

1. SAMUELOVA 24

BOHOSLUZBYONLINE.CZ
INTERNETOVÉ VIDEO PŘENOSY Z SMÍCHOVA

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy – vede Jiří Kapounek

Téma úkolu: „Smlouva a plán“

- Společná píseň č. 106 „Mám Bibli svatou“
- Biblický text „Exodus 24,8–18“ a modlitba
- Studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
Luděk Bouška, František Macháň, Miloš Pařík
- Sbírka pro potřeby misie
- Video prezentace „Velké dobrodružství Deby“
- Společná píseň č. 6 „Když kol tebe“
- Modlitba

10:30 hodin

Přestávka

10:45 hodin

Bohoslužba – vede Alena Heczková

- **Přivítání, sborová oznámení**
- **Společné chvály**
„Dávám ti srdce své“
Žalm 40, 2-5 - biblický text
„Stojím tu a chválím“
- Modlitba
- Sbírka pro potřeby sboru
- **Příběh pro děti** - Zbyšek Jonczy
- **Zahájení školního roku s požehnáním**
- Píseň dětí
- **Čtení textu Bible** – 1. Samuelova 24
- Tichá modlitba
- **Kázání** – Zbyšek Jonczy
Téma: „Saul a David v jeskyni“
- Společná píseň č. 183 „Jistota vzácná“
- Modlitba – Zbyšek Jonczy
- Společná píseň č. 284 „Kéž nás vede“ vsedě
- Soukromé tiché modlitby a rozjímání vsedě

Oznámení

-Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.

-Dnes, 6. 9., bude kázáním sloužit bratr Zbyšek Jonczy.

-Příští sobotu, 13. 9., bude slovem z Písma sloužit bratr Vít Vurst.
Součástí bohoslužby bude rozloučení s kazatelkou Soňou Sílovou.

Začátek bohoslužby bude mimořádně od 10⁰⁰ hod.!

-Studium sobotní školy lekce č.11 „Selhání a Mojžíšova přímůva“
proběhne v pátek, 12. 9., na Smíchovském foyer od 20⁰⁰ hod.
na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

-Příští týden, 13. 9., jste zváni na vernisáž fotografií Soňa Sílová
kazatelka s fotoaparátem od 13³⁰ hod do foyeru sboru.

-Ve dnech, 12. – 14. 9., proběhne potáborové setkání KP Penguins
v Měňanech. (více informací u vedoucích KP Penguins)

-Ve čtvrtek, 11. 9., se uskuteční jednání Výboru sboru od 18³⁰ hod.

-V sobotu, 20. 9., jste zváni na setkání oddělení Služba žen
(více informací dále ve zpravodaji nebo u S. Tejrovské)

-V neděli, 21. 9., se uskuteční výlet T. O. M. „Klánovickým lesem“

-Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry,
kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.

-Připojte se k nám v měsíci září a myslíme na svých
modlitbách na: *za nemocné.*

-Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.

V období 7. – 13. 9. 2025 oslaví narozeniny:

Bláha Pavel (8.9.); Kubečka Daniel (10.9.); Mašková Helena (11.9.);
Paříková Alena (12.9.); Malá Libuše (12.9.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

Pravidelné sborové sbírky

QR Platba - Misie

Účel: sbírka misie
Bankovní účet: 5053339/0800
Variabilní symbol: 11106

Účel: sbírka pro sbor
Bankovní účet: 5053339/0800
Variabilní symbol: 777

QR Platba - Sbor

Kazatelská epistola Smíchovským - 267. kapitola

S VDĚČNOSTÍ ZA UNITED...

Tak nám zase začal školní rok a my se můžeme těšit z prázdninových vzpomínek. Jedna má velmi vzácná vzpomínka je na 15. výročí festivalu UNITED, kde jsem mohl být po několika letech v roli účastníka. Hluboce se skláním před týmem organizátorů, kteří byli schopni dát dohromady křesťanský multižánrový festival pro několik tisíc mladých lidí, kterým vždycky žije celý Vsetín.

Hlavní stage na večerní programy na náměstí, mnoho prostor po městě, kde probíhají různé workshopy, rozhovory s inspirativními hosty, koncerty, semináře,

možnost setkání se s duchovním poradcem či jen tak posedět u dobrého nápoje. Jsem tak moc vděčný Pánu Bohu, že dává duchovní dary organizátorům, jak zajímavě, atraktivně, živě a aktuálně představit křesťanské hodnoty a pozvat do osobního vztahu s Pánem Bohem. Že mladí lidé i pár nás starších můžeme prožít úžasnou dynamiku společenství, které chválí a poznává společně Boha.

Kdysi jsem byl v poradním týmu festivalu, mohl si vyzkoušet různé role od hlavního řečníka, lektora přednášek až po duchovního poradce – a jsou to pro mě krásné vzpomínky. Díky mnoha povinnostem v církvi jsem to pak už nestíhal a z této role odstoupil, ale zůstaly mi krásné vzpomínky,

kdy se ke mně dodnes hlásí, když jdu vsetínskými ulicemi, mnoho lidí z té doby, na které si ale žel díky jejich množství vůbec nepamatuji... A tím, že vím, kolik je kolem takového festivalu plánování, příprav, obav, chystání, nejistot, práce a starostí, o to víc jsem si celou akci mohl vychutnat. Není nad to si jednou za čas nechat posloužit od druhých – to to ale moc chutná. A zároveň jsem se mohl potkat s pár vrstevníky, se kterými jsme kdysi v minulém století objížděli „akce“ a nyní společně vyprovázíme do života naše děti, někteří už vozí kočárky s vnoučky. I tato setkání byla velmi milá a potěšující...

A tak velké díky dobrému Bohu za nápad, kterým je církev, myslím tím nejen tu mou duchovní rodinu našeho sboru, ale i v tom naddenominačním rozměru. Taková setkání jsou velmi inspirativní a zároveň nám častokrát mohou položit zajímavé a

důležité otázky o mém osobním křesťanství i na téma naší věrouky. Přeji a doporučuji vám všem prožít čas od času podobný festival, ze kterého se vždycky znovu rád vracím nově inspirovaný a povzbuzený do našich sborových kolejí.

S vděčností za víru zn. UNITED váš kazatel Vašek Vondrášek

SOBOTNÍ ŠKOLA

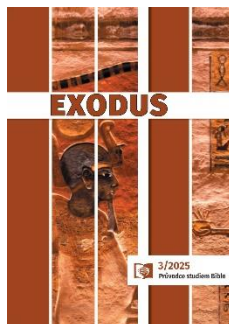
Téma 3. čtvrtletí 2025: EXODUS

Lekce 10: Smlouva a plán

Základní verš

„Když Mojžíš přišel nazpět, vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a předložil mu všechna právní ustanovení. Všechn lid odpověděl jako jedněmi ústy. Řekli: „Budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.““ (Ex 24,3)

Hlavním tématem desáté lekce bude ratifikace smlouvy mezi Bohem a Izraelem na Sínaji, která byla zpečetěna čtením Božího slova a prolitím krve oběti. Následně pak uvidíme, jak měl vypadat v dalších dnech a letech život podle této smlouvy.

- Ex 24,1–8: Potvrzení smlouvy skrze Boží slovo a krev (neděle)
- ☞ Ex 24,9–18: Setkání s Bohem na hoře (pondělí)
- ☞ Ex 24,3; Ez 36,26–28: Lidská poslušnost smlouvy jako Boží dar (úterý)
- ☞ Ex 25,8.9: Boží touha přebývat uprostřed jeho lidu (středa)
- ☞ Ex 31: Svatyně a její symbolika (čtvrtek)

Otázky:

- Jakou smlouvu nabídl Stvořitel Izraeli?
- Proč byla součástí uzavření smlouvy i hostina?
- Jak si představuješ to „naplnění Božím duchem“?

PDF lekce: <https://sobotniskola.casd.cz/lekce/PDF/aktualni/10pdf>

V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirovaný tématem lekcí sobotní školy <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>

Studium každý pátek od 20 hodin na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

Luděk Bouška

K ZAMYŠLENÍ

Adventisté sedmého dne v komunistickém Československu -část 3

Pavel Jadlovský

Perzekuování adventisté na pracovištích

Pracujícím adventistům mnohdy nebylo umožněno si sobotní směny napracovat či si vzít dovolenou, a byli tak potrestáni např. zkrácením dovolené nebo dokonce nevyplácením přídavků na děti. Při těchto potížích pomáhali pracujícím adventistům úspěšně kazatelé či vedení církve v podnicích, kde tento problém nastal

Tyto problémy vznikly např. v třineckých železárnách v době zákazu církve, kde původně vycházeli adventisté vstříc s výměnami sobotních směn, jenže tamní ředitel později zakázal tuto možnost. Ale zákaz měl výjimku, kdy mohlo dojít k výměnám sobotních směn pouze v případech naléhavých nedělních směn. Celé nařízení chtělo přimět adventisty, aby v sobotu chodili do práce, protože jinak jim vzniknou neomluvené směny. KCT se o problému radil s okresním prokurátorem v Českém Těšíně Dr. Popkem, který zaujal pozoruhodné stanovisko k adventistům pracujícím v zmíněných železárnách. Vyzdvihnul jejich pracovní nasazení a dokonce ty, kteří by měli týdenní normu vyšší než 48 hod., by ani nezažaloval, přestože v sobotu nepracují. Byl si vědom toho, že by odsouzením adventistů problém neustal, nýbrž by se zvýšil jen počet odsouzených adventistů.

Podobné problémy jsou zaznamenány např. v dolech od roku 1962. Adventisté tak přicházeli za neomluvené směny o věrnostní příplatky, deputátní uhlí, dovolené apod. Tento trend se postupně rozšířil i na jiné šachty v republice, např. v roce 1965 v dole Československé armády, závod 3 v Karvině 2-Doly. Zde k takovému kroku došlo na základě usnesení závodu a CZV KSČ. Pracující jednali s vedením podniku o smíru a také žádali vedení církve o pomoc při jednáních, psali do kanceláře prezidenta republiky a na Ústřední výbor KSČ. Tento problém trval zhruba 9 měsíců, než byl s konečnou platností dořešen díky dohodě vedení církve s příslušnými státními orgány, a tak z politických důvodů vzešla i náprava, a to v podobě možnosti žádosti o ušlý zisk, a také změny neomluvených směn na dovolenou. Oslovený respondent, Bohumil Dymáček, hovořil o těchto problémech, které vznikly na dole Jindřiška. Zde také adventisté přicházeli o své benefity za neomluvené sobotní směny. Tito pracující psali na ředitelství OKR. Ředitel Mamula se později adventistů zastal a nařídil, aby všem postiženým adventistům byly navráceny zpět jejich nároky. Argumentoval následovně: „právě kdyby byli adventisté, kdyby bylo více adventistů, tak bychom plnili plán.“

Problémy vznikaly pro mnohé adventisty i při hledání si nového zaměstnání. „Třeba bratr Karásek, ten byl asi rarita, prošel 22 nebo 23 podniků, než ho přijali. Ale museli jej přijmout, neboť když přišel na pracovní úřad, oni nařídili, že ho musí přijmout.“ Adolf Šlosárek dva a půl měsíce hledal práci, když mu byl odňat státní souhlas ke kazatelské činnosti v roce 1962. Dvacet míst musel projít, než byl nakonec přijat u Technické správy města. „Dlouho jsem hledal nějaké zaměstnání. Protože jsem nedal písemné ujištění, že budu v sobotu pracovat, nemohl jsem nikde najít práci.“

Problémy kazatelů CASD se sobotní absencí žáků adventistů a se státní správou

Někteří další kazatelé CASD přišli o státní souhlas zejména kvůli školské otázce svých dětí či dětí ze sborů, ve kterých působili. Jan Kaba uvádí, jak během období bez státního souhlasu byl sledován tajnou policií, protože věděli o jeho velkých náboženských aktivitách. Vládnoucí strana chtěla tímto krokem mít pod kontrolou život v církvi. Z materiálů archivů CASD a NA v Praze je možné dohledat na základě jednoho seznamu počet kazatelů v Čechách, na Moravě a Slovensku, kteří ztratili státní souhlas kvůli školské otázce – neposílali své děti v sobotu do školy a jsou to tito:

Čechy: Drobný Radomír - ztráta souhlasu 21.12.1961, Kořenský Vladimír - ztráta souhlasu 29. 2. 1960, Kraus Vladimír - ztráta souhlasu 15. 6. 1961, Kvintus Leopold - ztráta souhlasu 31. 3. 1966.

Morava: Kantor Karel - ztráta souhlasu 27. 1. 1963, Krynský Dimitrij - ztráta souhlasu 9. 2. 1960, Martásek Samuel - ztráta souhlasu 31.1. 1963, Raška Jan - ztráta souhlasu 5. 7. 1965, Šimek Josef - ztráta souhlasu 30. 9. 1964.

Slovensko: Duda Dezider - ztráta souhlasu 10. 1. 1966, Kaba Ján - ztráta souhlasu 4. 9. 1961, Mesík Andrej - ztráta souhlasu 30. 4. 1959, Ondrušek Josef - ztráta souhlasu 7. 3. 1960.

Vladimír Adame ztratil státní souhlas k duchovenské činnosti v roce 1974 za přílišnou angažovanost v práci s mládeží, byl přeložen z Brna do Ostravy. O tři roky dříve ztratil Daniel Pražan státní souhlas za stejný počín. Dokonce byl půl roku bez „práce“ a následně byl přeložen do Prostějova, kde nebyla žádná mládež.

Bohumil Dymáček a Karel Staněk byli exemplárně přeloženi ze svých kazatelských míst pro neshody s církevním tajemníkem, vzájemně si tak prohodili svá kazatelská místa. Mnohé ztráty státních souhlasů kazatelů nejsou zachyceny v archivních pramenech, stejně jako u posledních čtyř výše jmenovaných kazatelů.

Šlosárek Adolf ztratil ve sboru Gottwaldov státní souhlas ode dne 10. 12. 1962 kvůli školské otázce. Jeho postoj podle úřadů vedl ke špatnému příkladu i ostatním věřícím.

Odebrání dětí rodičům adventistů

Rodině Samcovým byly odebrány tři děti do ústavní výchovy na základě rozhodnutí stížnostního soudu ze dne 7. 4. 1955. Tento soud již takto potvrdil rozhodnutí prvního soudu, proti kterému podala stížnost matka dětí Anna Samcová. Než byl dán podnět k soudu, byla uložena dvakrát pokuta rodině Samcovým za to, že své děti neposílali v sobotu do školy. Pokuty k nápravě nevedly a celý problém musel řešit soud, který ve svém rozhodnutí uvedl náboženské důvody k odebrání nezletilých dětí. Stejný výrok soudu zazněl i v případě odebrání chlapce rodičům Hahnovým v roce 1957.

V roce 1960 je zaznamenáný případ, kdy byly dvě dcery manželům Heczkovým odebrány a lidovým soudem byla nařízena ústavní výchova. Zde nepomohlo odvolání matky dětí, soud potvrdil, že zde byly porušeny předpisy o povinné školní docházce a že náboženské vyznání nesmí vést k odpírání v plnění si občanských povinností. Soud také zde argumentoval tím, že sobotní absence Heczkových dětí měla negativní příklad na ostatní děti neadventistů, kteří mnohdy po jejich „vzoru“ také zameškávaly sobotní výuku.

Problémy adventistického učitele Tempíra ve školství

Je doložen případ adventistického učitele Tempíra, který musel opustit své pracovní místo v roce 1977 na SPŠ pro pracující v Třinci z důvodů cíleného psychického nátlaku vůči jeho osobě a jeho náboženskému vyznání. Nepomohla ani dohoda s vedením školy, která jej kázeňsky potrestala pro jeho postoj k sobotní výuce, ale došlo k opětovnému porušení pracovní kázně ze strany učitele. Vedení školy

přistoupilo ke kárnému opatření, až nakonec učitel sám požádal o rozvázání pracovního poměru. Přestože pak 10 let pracoval mimo obor, několikrát se ucházel na konkurzu o místo učitele, ale nikdy neuspěl, mnohdy však žádal školský odbor záruku od něj, že od svých náboženských povinností upustí či přestoupí do jiné církve. Se svou stížností Tempír neuspěl ani u ministerstva školství, kde v odpovědi zaznělo, že ono neprojednávává dislokační řízení, které přináleží pouze odborům školství národních výborů. Uzavření pracovního poměru spadá do kompetence příslušné zaměstnavatelské organizaci.

70. a 80. léta ve školství

„Co se stětů se státní správou týče, lze konstatovat, že 70. a 80. léta byla téměř bezproblémová.“ Tím, že byl zaveden pětidenší školní týden a sobotní výuka byla pouze v tzv. pracovních sobotách, se sobotní absence adventistů neřešily na celorepublikové úrovni.

PERZEKUOVÁNÍ ADVENTISTÉ BĚHEM VOJENSKÉ SLUŽBY

Tábory nucených prací (TNP) v Československu byly zřízeny v roce 1948. Jejich vznik byl podpořen zákonem č. 248/48 Sb., kterému předcházela zákon č. 231/48 Sb. o ochraně lidově demokratické republiky. Stát tak posílal nepohodlné lidi do těchto táborů např. za velezradu, sdružování proti státu, pobuřování a za trestné činy proti republice. Miroslav Čihák vzpomíná, jak v době zákazu činnosti CASD byl adventista Teplý na nucených pracích. Daniel Pražan autorovi uvedl, že i on určitou část „vězení“ strávil v tomto typu zařízení.

Počátkem září 1950 se uskutečnila reorganizace tzv. silničních praporů a tím vznikly první pomocné technické prapory (PTP) v Mimoni, Libavé, Lešti a ve Svaté Dobrotivé. Ty nesly označení 51. – 54. PTP a byly využívány pro stavební práce. Proto se také nazývaly lehké. Byli do nich posíláni duchovní, řeholníci a dokonce i seminaristé z církví, neboť jim byla zrušena tzv. zkrácená vojenská služba a vztahovala se tedy na ně dvouletá vojenská služba. „Zařazování do PTP patřilo k formám mimosoudních postihů a represí, které neměly oporu dokonce ani v dobově chápaném a deformovaném právním řádu a byly v příkrém rozporu s mezinárodními konvencemi. Armáda se stala nástrojem politické perzekuce vůči celým skupinám obyvatelstva v zájmu jedné politické strany a její nadvlády – byla zneužita k účelu, který neměl s jejím skutečným posláním garanta vnější bezpečnosti státu nic společného.“

Z oslovených respondentů nastoupil do těchto PTP Bláha a to k 53. PTP do Libavé v roce 1951. Zde se později dozvěděl, že zde v PTP sloužil adventista Brož. Předtím působil Bláha jako kazatel CASD a v rámci přerážení administrativních sil do výroby v roce 1951 musel kazatelskou práci opustit a po několika měsících civilní práce byl povolán k PTP.

Po lehkých PTP byly vytvořeny báňské PTP tzv. těžké k 1. říjnu 1950. Nacházely se v Ostravě-Radvanicích, Horní Suché, Kladně-Libušíně a Mostě. Jejich označení bylo 55. – 58. PTP186 „Dne 21. dubna 1954 rozhodl politický sekretariát ÚV KSČ o zrušení PTP a klasifikace E ke dni 30. dubna 1954.“ Tato klasifikace znamenala politicky nespolehlivého občana a branec, který takto byl označen před nástupem

vojenské služby, měl značné problémy, stejně jako jeho rodina, např. při hledání zaměstnání.

Z oslovených respondentů působil Sabela v těžkých (báňských) PTP v Kladně – Libušíně, kde s ním byli celkem další dva adventisté.

V archivních materiálech nelze dohledat počty adventistů v PTP, TNP či TP, proto jsou cennými materiály autobiografické vzpomínky pamětníků, kteří v těchto složkách sloužili. Vendelín Bielik ve své knize uvádí, že byl odvelen do Komárna k 54. pomocnému technickému praporu, kde byl také vězněn za neuposlechnutí rozkazu v sobotu po dobu 30 dnů na samotce. Posléze působil také v zvolenské posádce PTP spolu s Jiřím Drejnarem. Bielik byl později odvelen do TP v Děčíně za to, že neabsolvoval dříve celý výcvikový blok pro vojáky základní vojenské služby. Miroslav Šlechta byl ze svého prvního trestu v roce 1953 propuštěn při amnestii. Odpykal si jej za nekonání vojenských povinností v sobotu a po trestu nastoupil k PTP na výstavbu letiště v Čáslavi. Jenže i zde nastal stejný problém a byl odsouzen k 21 měsícům nepodmíněně v roce 1954 a výkon trestu si odpykal na Jáchymovsku. Juraj Krupa vykonával vojenskou službu u TP v Komárně v roce 1956.

Daniel Pražan uvedl v rozhovoru s autorem, že v PTP sloužil i jeho třetí bratr a Dimitrij Krynský.

František Krajíček byl povolán v roce 1953 k PTP, kde však nebyl sám adventista. „Kvůli víře jsem byl na 2,5 roku odsouzen v Plzni na Borech. A to nejbolestnější jsem zažíval každý večer, když jsem stál v řadě a četlo se hlášení: Vojín ten a ten odsouzen na 2-3 roky vězení za to že je adventistou. Díky těm večerním hlášením jsem zjistil, jak mnoho bratrů bylo takto postižených. A nebylo nikoho, kdo by se nás zastal, kdo by nás chránil. Byli jsme tam každý sám za sebe, na svém místě, se svým svědomím.“

Rudolf Duda „byl na počátku padesátých let odsouzen na tři roky nepodmíněně. Také v jáchymovských lágrech odmítal pracovat v sobotu. Po propuštění z vězení opět narukoval, tentokrát jako příslušník pomocných technických praporů.“

Daniel Pražan byl během své vojenské služby odsouzen na 1 rok za neuposlechnutí rozkazu. „Špatná strava, psychický nátlak, samotky, vazba, to všechno se pak natrvalo podepsalo na mém zdravotním stavu.“

Juraj Krupa byl během své vojenské služby dvakrát vězněn za neuposlechnutí rozkazu.

Dimitrij Krynský popisuje ve své knize působení v PTP, kam byl povolán ve svých 40 letech jako politicky nespolehlivý. Celkem ve vojenské pracovní jednotce strávil 29 měsíců, od 1.12. 1951 do roku 1954. Zpočátku vojny Krynský uvádí, jak odmítal v sobotu nastoupit do práce, jeho nadřízení mu vyhrožovali tím, že jeho případ může skončit u prokuratury. Bylo mu však později nabídnuto, zda bude chtít pracovat v neděli za absentsující soboty. Takový vstřícný krok byl spíše výjimečný, neboť zřejmě přihlédli k jeho věku a jeho 5 dětem, a také k jeho kladným pracovním výsledkům.

Z vojny Dimitrij Krynský uvádí, že dva příslušníci adventistů sedmého dne nechťeli nastoupit v sobotu do svých zaměstnání v jiném útvaru. Jejich nadřízení proto nechali přivést Dimitrije Krynského, po kterém chtěli, aby jim na základě jejich rozkazu udělil dispenz pro práci v sobotu. Argumentoval však, že pro adventisty je

největší autoritou samotný Bůh. Nakonec Krynský prosil příslušné vojenské hodnostáře, aby tyto dva adventistické vojáky přeřadili např. do skladu, aby nebyli vystaveni tlaku na práci v sobotu, vyzdvihnul též jejich pracovitost.

Jiří Veselý ve své knize vzpomíná na svou vojnu, na kterou nastoupil v roce 1957. Během ní byl odsouzen na jeden rok pro trestní čin – vyhýbání se služební povinnosti podle § 270, odstavce 1 písmena b) Sb. Soudní přelíčení se konalo v Trenčíně, kde byl vyšší vojenský soud, s vyloučením veřejnosti. Trest vykonával např. v Brně Bohunicích, Ilavě, Trenčíně i v Opavě. Po skončení trestu Veselý uvádí, že nastoupil do PTP, kde se setkal i s adventisty Brunem Orletem či Alexem Vladárem. Kupodivu během působení v PTP měl volné soboty.

Josef Hurta byl vězněný během vojenské služby. Před soudním rozhodnutím na něj vyvíjeli nátlak, aby svůj postoj k sobotní absenci na vojně přehodnotil. Argumentovali též jakýmsi prohlášením, že vojáci během své vojenské služby nebudou dělat potíže se sobotami. Tento dokument prý podepsalo vedení církve, když byla církev znovu povolena. Výkon trestu vykonával v Nápravně pracovním táboře v Ostrově nad Ohří – Jáchymov. Po určité době byl propuštěn na základě amnestie. Aby také předešel dalším trestům, které by nastaly při dosluhování vojenské služby, šel pracovat do dolů na Ostravsko.

Miloslav Šustek ve své pamětní knize uvádí několik jmen kazatelů, kteří byli uvězněni v době zákazu Církve adventistů sedmého dne (1952-1956). „tehdy byl uvězněn i můj přítel Adolf Šlosárek, kazatel z Plzně, kazatelé Jindřich Marcolla, Vladimír Kořenský, Pavel Raška a někteří členové.“

Ján Muráň, kazatel CASD na Slovensku, popisuje ve svém článku věnovaném vzpomínkám na kazatele CASD Jána Gajana, věznění tohoto kazatele v roce 1955. „Otec robil v Žiari nad Hronom, až kým ho v roce 1955 neuväznili. Najprv bol vo väznici v Bratislave. Pridelili mu celu bez okna, bez vzduchu, špinavú a studenú. Pobyt v nej mu podlomil jeho zdravie. Neskôr bol vo väznici v Ruzyni, na Pankráci, kde prekonal prvý infarkt. Nakonec bol preložený do väznice v Plzni.“

Adolf Šlosárek ve své knize Vzpomínky na cestu, po níž nás vedl Bůh popisuje důvody svého věznění od listopadu 1954 do listopadu 1955. V Praze na Pankráci se setkal s vězněnými adventisty. „Zde jsem prožil několik milých překvapení. Byl jsem několik dní na cele s bratrem Žurkem z Domaslovic. Byl jsem přemístěn na celu k bratru Štrbovi, tehdy asi nejstaršímu kazateli ze Slovenska; později jsem se dostal tam, kde byl kazatel Styk, a často jsem se setkával s mým spolužákem Turcerem a se starým bratrem Kobiélou.“

Mezi další vězněné adventisty patřili níže uvedení:

Jan Filla, Miroslav Šlechta, Rudolf Duda, Miloslav Bláha, Jiří Veselý, Vítězslav Vurst, Jiří Pokorný, Matyk, Milan Hurta, Jozef Ondrušek.

Vedení CASD chtělo pomoci svým členům – vojákům ve vojenské službě, aby mohli alespoň na církevní bohoslužby v sobotu. Jejich žádost, kterou podali v lednu 1946 na příslušné ministerstvo, se však nesetkala s pochopením „a vojákům bylo doporučeno vybírat si v sobotu řádnou dovolenou.“

„Přesto se ve společnosti pod vedením komunistické strany udály i kladné posuny směrem k adventistické komunitě, když např. v roce 1960 rozhodlo Ministerstvo národní obrany výnosy čj. 004570-OMS-1960 a V2VO čj. 0056100-OMO/1960 zavést alternativu k vojenské službě. Podle těchto ustanovení se vyhnul vojenské službě ten branec, který podepsal závazek desetileté práce v dolech.“

Mnoho adventistů pracovalo v ostravských dolech místo vojny, aby tak byli ušetřeni možných problémů na vojně kvůli sobotám. Byl to tak možný krok předejít případným problémům na vojně, ale tato forma „náhrady“ byla pětikrát delší než celá základní služba. Na druhou stranu ani zde neměli často adventisté lehké prosazování s volnými sobotami, které si buď napracovávali nebo měnili své sobotní směny či si dokonce brali dovolenou na tento den.

Tuto formu náhrady za vojenskou službu využili i adventisté, kteří se později stali kazateli CASD jako např. Petr Adame, Karel Szkuta, Jaroslav Šlosárek. Například Bohumil Dymáček tuto formu využil po svém věznění na vojně, protože si musel dosluhovat vojenskou službu za dobu vězení a chtěl se tím vyhnout dalším nepříjemnostem na vojně. I Jan Špinka, který byl vězněn během své vojenské služby, tuto možnost využil po svém propuštění z vězení, a to prací v dolech po dobu deseti let. I Josef Hurta tuto možnost místo vojny využil.

Velmi cenným materiálem k vězněným vojákům – adventistům sedmého dne je článek v časopise Naše obec, kde je seznam vojáků adventistů na základě vzpomínek pamětníků. „V době komunismu byla na několik let její činnost zakázána. Řada jejích členů byla vězněna, většinou kvůli odmítání sobotních služeb na vojně. Na základě vzpomínek pamětníků byli z celého Československa vězněni následující adventisté:

Viliam Urban z Vaďovců na Slovensku, bratranci Jan Raszka a Kantor ze Slezska, Enoch Martásek z Ostravy, Karel Sontag z Ostravy, Augustin Pimek z jižní Moravy, Vendelín Bielík ze Slovenska, Martin Majer z Bratislavy, Ing. Jaromír Trněný ze Zlína, Čejka Josef z Dolů u Luže, Miloslav Bláha z Pardubic, Juraj Krupa z Východné na Slovensku, adventista Hübschmann z Českých Budějovic (zemřel v r.1989 na důsledek věznění v uranových dolech), František Slouka (zemřel v r.1984 v Austrálii na leukémii), Ing. Oto Kolář z Košic (zemřel v r.1996 v České Lípě), Emil Stébel z Vojkovic, Jan Trdla z Jablonce nad Nisou, Vlastimil Přívara ze Zlína, Jan Kloda z Návsí, Jan Janiczek z Návsí, Alex Vieder z Mukačeva (původem z ortodoxní židovské rodiny – přežil koncentrační tábor, v dospělosti se nevyhnul komunistickému kriminálu, zemřel v roce 1989), Miroslav Šlechta z Pardubic, Vladimír Ondráček z Hoštejna, Jaroslav Duriš ze Slovenska, Pavel Roubíček z Bystré nad Jizerou, Sváťa Šanovec z Oloumouce.“

Vendelín Bielík ve své knize vzpomíná na jména vězněných a odsouzených kazatelů a laických pracovníků na Slovensku z let 1954–1955:

„Ján Broda, Ján Gajan, Gašpar Lováš, Ondrej Messerschmidt, František Murín, Jozef Ondrušek, Pavel Styk, Augustín Štefanec, Ľudovít Turcer, Tobiáš Zigmund, Rudo Duda, Dezider Duda, Viliam Urban, Ján Janíček, Ján Orosz, Ján Lichý, Standa Nyvlt a ďalší.“

Během svého věznění Vendelín Bielík vzpomíná na své adventistické spoluvězně, se kterými se setkal: „Čejka, Janíček, Kloda, Urban, Wieder.“

V materiálech Vojenského ústředního archivu Praha se nacházejí jména adventistů, kteří byli odsouzeni v letech 1952–1955. Tyto rozsudky se nacházejí v kartonech nižšího vojenského soudu – NVS Brno a NVS Plzeň.

V roce 1952 byli souzeni tito adventisté:

Josef Bujok, Rudolf Duda, Jiří Chýlek, Jan Mesík, Jan Raszka, Miroslav Voráč.

Vesměs u odsouzených byl vynesena rozsudek za vyhýbání se vojenské povinnosti v sobotu, také za nepřevzetí zbraně či za odmítnutí nastoupit na vojenské cvičení ze zbraní.

Níže uvedení adventisté – vojáci byli souzeni v roce 1953:

Viktor Pomietlo, Tobiáš Šebek, Miroslav Bláha, Jaroslav Ďuriš, Enoch Martásek, Vladimír Juřiča, František Slouka, Josef Koloničný, Antonín Pimek, Villam Bogocz, Jaroslav Kubačák, Karel Biolek.

I u této skupiny odsouzených adventistů byly vyneseny rozsudky za stejné přechyby jako u odsouzených adventistů – vojáků v roce 1952.

V roce 1954 jsou zaznamenány čtyři případy adventistů, kteří byli odsouzeni a jsou to tito:

Miloš Stejskal, Jan Gryc, Jan Kloda, František Králík.

Je zaznamenáno 5 případů odsouzených adventistů – vojáků v roce 1955 a jsou to tito:

Ladislav Ondráček, Josef Kotásek, Jiří Pokorný, Jan Filla, Julius Hübschmann.

V roce 1952 je zaznamenán v rozsudcích NVS Plzeň pouze jeden případ odsouzeného adventisty – Josefa Havla.

V dalším roce je zaznamenáno u NVS Plzeň deset případů odsouzených adventistů a jsou to níže uvedení:

Stanislav Nývlt, Martin Majer, Desider Duda, Enoch Martásek, Jan Michalík, Jindřich Spiller, Milan Fůčela, Rudolf Oczko, Milan Drašnar, Alexander Vieder.

Další jména odsouzených adventistů – vojáků v tomto archivu nebylo možné nalézt, protože nebyla vedena speciální kartotéka na tyto odsouzené příslušníky CASD.

Dalším materiálem k této problematice je seznam vězněných vojáků v archivu unie církve adventistů v Praze; zachycuje období od roku 1973 do roku 1975, kdy příslušníci církve adventistů byli odsouzeni na základě § 280, odst. 1 trestního zákona.

„Vurst Vítězslav – byl odsouzen v Praze na 10 měsíců, v prosinci 1973. Gondola Ján – byl odsouzen v Praze na 8 měsíců, na podzim 1973, Ševčík Daniel – byl odsouzen v Praze na 8 měsíců, na jaře 1974, Vágner Jaroslav – byl odsouzen v Praze na 8 měsíců, na jaře 1974, Stehlík Kolja – odsouzen v Plzni na 9 měsíců v listopadu 1974. Prokurátor se odvolal na vyšší vojenský soud v Příbrami, který trest zvýšil na 18 měsíců, v lednu 1975. Ing. Piatka Pavel – souzen v Brně a odsouzen na 10 měsíců 231 (leden 1975); Joáchym Martin – odsouzen v Plzni na 15 měsíců (srpen 1975).“

Dalším materiálem o vězněných adventistech je popsán v knize Odpírači vojenské služby, kde Lubomír Müller nastiňuje ve svém příspěvku kolik on zastupoval adventistů, kteří žádali rehabilitaci za to, že byli za komunismu zavíráni kvůli odpírání konat v sobotu vojenskou službu. Zastupoval tyto adventisty:

Jozef Grycz, Adolf Vřetionko, Jan Kloda, Radomír Wojnar, Daniel Ševčík.

Z neúplných zpráv v archivu CASD jsou zachyceny problémy vojáků adventistů, kteří měli u svých vojenských jednotek potíže se sobotami. Praxe církve v pomoci svým členům – vojákům v této problematice spočívala v tom, že nejprve rodiče či samotní adventisté – vojáci, psali na vedení církve, že nastupují k příslušnému útvaru a žádali představitele církve, aby jim poslali na útvar potvrzení, že jsou členy CASD. Součástí tohoto potvrzení byla i žádost s prosbou, aby bylo adventistickým vojínům vycházeno vstřícně jejich náboženskému zaměření a mohli tak v den sobotní navštěvovat bohoslužby. Vedení církve ujišťovalo vojenské útvary, že tito vojáci si sobotní volno nahradí prací v neděli, neboť k tomu jsou vedeni.

Při nesnázích na vojně psali vojáci domů či kazatelům ze sboru, odkud pocházeli, a prosili je, aby jim pomohli při prosazování volné soboty. Mnohdy pomohly rozhovory představitelů církve s veliteli útvarů, v nichž měli vojáci – adventisté problémy. Kaba – představitel církve píše v jednom dopise v roce 1971 vojínu Svobodovi, který měl problémy se sobotou, a ujišťuje jej, že za poslední čtyři roky nebyl žádný adventista zavřen. Díky rozhovorům ze strany církve a armády tak mnohdy docházelo k vyjasnění problémů a předcházení tak perzekucím na vojně. Ján Kaba měl ve své náplni práce mj. pomáhat vojákům, kteří měli problémy s prací v sobotu. Absolvoval řadu jednání na Ministerstvu národní obrany ČSSR, útvarech, kde měli vojáci problémy a také byl přítomný soudním jednáním, kde obhajoval zásady učení církve před prokurátory i obhájci. I přes tuto pomoc ze strany církve byli mnozí vojáci odsouzeni, ale mnozí byli trestu ušetřeni, neboť se podařilo věc ujasnit. Zdůrazňoval opět myšlenky, které církev popisovala v potvrzení a posílala na vojenské útvary. Také Miloslav Šustek a Radomír Drobný jezdili řešit problémy, které nastaly vojákům adventistů během jejich vojenské služby, ale mnohdy i ostatní kazatelé, kteří byli poblíž kasáren, kde se daný adventista nacházel.

V materiálech unie se nacházejí dopisy vojáků či jejich rodičů, kteří prosí vedení církve o pomoc, neboť mají potíže se sobotami či už jsou například ve vyšetřovací vazbě nebo jejich sobotní neuposlechnutí jsou předána prokurátorovi. Dopisy pocházejí zhruba od let 1969 až do roku 1989. Z mnohých zpráv je zřejmé, že někteří adventisté jsou již ve vězení, či ve vyšetřovací vazbě, ale v převážné korespondenci jsou popsány těžkosti vojáků – adventistů ve vojenských útvarech. Mnohé dopisy líčí závažnost situace, a proto prosí o naléhavou pomoc. Ale pozdější záznamy neobsahují informace o tom, jak dané případy skončily. Autor práce proto níže uvede ty záležitosti z archivu CASD, ve kterých je zmínka např. že daný případ vojína je u soudu či prokurátora nebo hrozí prokurátorem:

Kantor Jan – 23. 10. 1980 proběhlo u Nejvyššího vojenského soudu v Banské Bystrici líčení, které projednávalo stížnost soudu.

Hotový Jan – prosba maminky syna na vedení církve dne 9. 2. 1970, protože syn má těžkosti na vojně, kde je zavřený.

Čada Antonín – v lednu 1970 má být předán prokurátorovi.

Válek Jaromír – zpráva z března 1976, že je na 9 měsíců odsouzen podle § 280 1. odst.

Ondrýsek Ladislav – zpráva ze dne 22. 5. 1968, že vojín má ve vojenské službě problémy se sobotou, pokud následující sobotu nenastoupí, hrozí mu prokurátorem.

Parák Karel – zpráva ze dne 1. 9. 1965, že vojín nastoupil na osmiměsíční trest, protože jako vojín v záloze nenastoupil na cvičení.

Trubač Karel – dopis ze dne 23. 10. 1969, že nenašel pochopení u svého nadřízeného, když žádal o volnou sobotu, a ten mu pohrozil prokurátorem.

Pikert Zdeněk – dopis ze dne 16. 12. 1961, že vojínovi hrozí vězením, přestože je na zkrácené vojenské službě.

Harastej Vl. – zpráva ze dne 21. 8. 1970, že vojín bude mít soud v Olomouci a případ je v rukou prokurátora.

Knesl Pavel – dopis z října 1971, na vojína jsou vyvíjeny nátlaky kvůli sobotě; z další zprávy z ledna 1972 vyplývá, že má stále těžkosti.

Ševčík Jaroslav – dopis ze dne 24. 4. 1974, že vojín je ve vazbě a je mu vyhrožováno, že vše předají prokurátorovi.

Jan Gondola – ve vězení, rok není uveden

Mozík Petr – reformovaný adventista, je zavřený v Olomouci. Dopis ze dne 25. 10. 1976.

Tichý Vlastimil – je v podmínce v Podbořanech, rok zde není uveden.

Metula Vojtěch – dopis ze dne 29. 10. 1980, že vojín je ve vyšetřovací vazbě ve Vyškově.

Vávra Jiří – z dopisu ze dne 7. 4. 1981, že vojín je ve vazbě na Pankráci za porušení § 280 1. tr. z..

Nehyba Jan – vojín je ve vazbě v Litoměřicích, zpráva z dubna 1983.

Zelenka Vlastimil – vojínovi hned po první sobotě na vojně hrozí prokurátor, protože se velitel v Kroměříži obrátil na prokurátora. Zpráva z dubna 1982.

Lušňák Václav – v dopise ze dne 7. 12. 1980 je popsáno, jak vojín má již po soudu, kde mu byl vyměřen trest na 20 měsíců za to, že odmítl práci v sobotu. Vojín se ale dovolal, další zprávy se nenacházejí.

Bořucký Karel – zpráva ze dne 22. 8. 1974, že vojín je ve vazbě vojenského obvodového prokurátora v Praze na Pankráci kvůli vyhýbání se výkonu vojenské služby.

Ševčík Jiří – v dopise ze dne 12. 10. 1971 se hovoří o velkých těžkostech vojína v útvaru v Janovicích nad Úhlavou.

Dědeček Oldřich – v dopisu ze dne 8. 11. 1965 se hovoří, že vojín nastoupil vojenskou službu 1. 10. 1965 v okrese Přelouč, a ještě v ten den byl vzat do vazby kvůli otázce ohledně soboty.

V materiálech NA jsou spisy o dvou „vězněných“ adventistech – vojácích: Svatomír Rafaj (říjen 1987), František Halgaš (leden 1989).

Miloslav Bláha a Rudolf Duda v rozhovoru ve sboru CASD Praha Smíchov v otázce jejich perzekuce uvádějí, že v 50. letech mnohdy kazatelé nepřipravovali budoucí vojáky – adventisty na možné problémy ve vojenské službě. Rady kazatelů by pomohly lépe předejít problémům; o tomto problému píše i Alois Bárta Janu Kabovi v roce 1971, aby kazatelé hovořili s mladými branci dříve, než odcházejí na vojnu. Rudolf Duda zmiňoval jednoho adventistu, Zdeňka Balcara, který byl velmi perzekuován a mnoho let vězněn.

V rozhlasovém pořadu ČRo 1 hovořili perzekuovaní adventisté o svých osudech během komunistické éry – např. Miloslav Bláha, Rudolf Duda a Jiří Pokorný. Jiří Pokorný uvedl, že se setkal v průběhu svého věznění s těmito adventisty: s Janem Klodou, Jiřím Hübschmannem a Janem Fillou se potkali na Jáchymovsku, kde si odpykávali své tresty v roce 1956. Na dole Eliáš byli často tito čtyři adventisté v korekci. Rudolf Duda v pořadu uvedl, jak musel stát celou sobotu venku za zimního počasí téměř bez hnutí za to, že odmítl v sobotu pracovat. Jindy s ním stál i Jan Kloda. Takto byli týráni a převychováváni vězeňskými důstojníky na jáchymovsku. Rudolf Duda také uvádí, jak působil v jednotkách PTP.

Pokračování příště

KNIHY PRO VÁS I VAŠE BLÍZKÉ...

[Za hranicí představivosti](#)

Seznamte se s myšlenkami a fakty, ze kterých se vám bude tajit dech. Objevíte něco, co zastíní vše, co jste si dosud kdy představovali. Všechny tyto poznatky nás vedou k vědomí, že svět nemohl vzniknout náhodou. Otevírají nám pohled na Boha a jeho plán s touto zemí a člověkem.

[STAHOJ ZDARMA](#)

[Důkaz Boží existence](#)

Co je smyslem života a proč Bůh dopouští utrpení, když je Lásky? „Kdyby Bůh existoval a chtěl by, abych v něho uvěřil, musel by mi svou existenci nějak dokázat.“ Já si myslím, že to není přehnaný požadavek. Cokoliv jiného by nebylo moc rozumné. Bůh mne stvořil s inteligencí, rozumem a logickým myšlením, proto se mi nezdá, že bych v něj mohl uvěřit jedinečně tak, že bych všechny tyto věci pověřil v kostele na hřebík. Nebo ne?

[STAHOJ ZDARMA](#)

Zveme Vás na setkání žen a dívek Smíchovského sboru,
otevřené diskusi a sdílení

NAŠE POSILUJÍCÍ ŽIVOTNÍ ZDROJE A PRAMENY POHODY

Diskusní setkání se vzájemnou inspirací
osobních cest ke klidu a harmonii.
Sdílení zájmů a koníčků, které jsou kořením
života. Ukázky či vzorky vítány.

SOBOTA 20. 9. 2025

OD 14.00 HODIN

Oddělení služby žen Sboru Praha Smíchov
Sbor CASD Praha Smíchov, Peroutkova 2482/57, Praha 5 – Smíchov
zastávka autobusu 137 Malvazinky II

kontakt: Simona Tejrovská, email: simona.tejrovska@gmail.com

SMÍCHOVSKÉ

FOYERE

Společné pátky 2025

20:00 hodin

**POJĎME SI SPOLU
ZAČÍNAT SOBOTU**

NEFORMÁLNÍ SETKÁNÍ

**S KRÁTKÝM ZAMYŠLENÍM A PROSTOREM
PRO VZÁJEMNÉ SDÍLENÍ A SE STUDIEM
BIBLICKÝCH ÚKOLŮ**

[https:// meet.google.com/pkn-hzjb-nja](https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja)

www.casdsmichov.cz

BOHOSLUZBY
ONLINE.CZ
INTERNETOVÁ BOHOSLUŽBA PRO KŘESŤANY

Smíchovské foyer (diskutujeme nad aktuální lekcí sobotní školy) každý pátek od 20 hodin na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

Výlet T.O.M. 21. 9. 2025

“Klánovický les”

Sraz: Praha hlavní nádraží v 9:30 hod.

Odjezd v 9:50 hod S61 (Os 28219)

Trasa: Od nádraží Úvaly^{start} po červené TZ ulicemi Jiráskova, Klánovická Rosenbaumovým parkem, s Alejí seniorů, dále Klostermannovou ulicí k rozcestníku Klánovický les² po NS Klánovickým lesem k odpočinkovému místu³, dále kolem zaniklé osady Hol⁴ a dalším odpočinkovým místem až k rozcestníku Zálesí⁵ na nádraží Praha – Klánovice **cíl**

Návrat: vlak Praha Klánovice → Praha – časté spojení (cca každých 20–30 min)

Délka trasy: cca 5,3 km

Na výlet se těší Radek Zelenka

SOŇA SÍLOVÁ

kazatelka s fotoaparátem

VERNISÁŽ FOTOGRAFIÍ

13. - 20. září 2025

Modlitebna sboru CASD Praha Smíchov
Peroutkova 57, Praha 5 – Smíchov

Zahájení 13. září 2025 ve foyeru modlitebny od 13:30 hodin

www.casdsmichov.cz

Vzpoura!

2. SAMUELOVA 15,7-13

ABSALOM SE SNAŽÍ ZÍSKAT NA SVOU STRANU CO NEJVÍCE LIDÍ, ABY MOHL SVRHNOUT KRÁLOVSTVÍ SVÉHO OTCE. PO NĚKOLIKA LETECH KONEČNĚ PŘÍCHÁZÍ VHODNÁ CHVÍLE PRO JEHO POSLEDNÍ TAH... JDE KE SVÉMU OTCI...

KDYŽ JSEM ZABIL SVÉHO BRATRA A ŽIL JSEM V GEŠURU, SLÍBIL JSEM, ŽE POKUD SE BUDU MOCI ZNOVU VRÁTIT DO JERUZALÉMA, BUDU SLOUŽIT HOSPODINU. MŮŽU JÍT DO SVÉHO RODNÉHO MĚSTA HEBRONU A PŘINÉST TAM BOHU OBĚT?

MÁŠ MĚ SVOLENÍ, SYNU, I MĚ POŽEHNÁNÍ.

Pokračování příště